

Sygn. akt III CSK 154/17

POSTANOWIENIE

Dnia 4 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku B.B.
przy uczestnictwie Z.B.
o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 4 października 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 4 listopada 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania dotyczącego przyjęcia do szpitala psychiatrycznego złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 4 listopada 2016 r., w którym oddalono apelację tego uczestnika, wniesioną od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 16 grudnia 2015 r. W postanowieniu tym, przy uwzględnieniu art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U. z 2016 r., poz. 546), orzeczono umieszczenie uczestnika w szpitalu psychiatrycznym w celu leczenia.

W skardze kasacyjnej pełnomocnik uczestnika kwestionował zasadność zastosowania art. 29 ust. 1 pkt 1 wspomnianej ustawy. Wnosił o uchylenie

zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdził, że skarga jest oczywiście uzasadniona (art. 398 § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Analizując treść uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację w wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 6 tej skargi), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie o umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym nie wystąpiła – wbrew sugestii skarżącego – przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziana w art. 398³ § 1 pkt 4 k.p.c. Nie można bowiem przyjąć, że skarga ta jest oczywiście uzasadniona w świetle tego przepisu. Zebrany w sprawie materiał dowodowy uzasadniał w sposób wystarczający zastosowanie art. 29 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego. Chodzi o trafne stwierdzenie przez oba Sądy meriti, że nieprzyjęcie uczestnika postępowania do szpitala spowoduje znaczne pogorszenie jego zdrowia psychicznego. Sądy wskazywały właśnie na te elementy stanu faktycznego i te fragmenty opinii biegłych, które wskazują realność wspomnianej prognozy medycznej (k. 56 v, k. 76 i n. i k. 87 akt sprawy; s. 3-4 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Biegła E.P. stwierdziła m.in. to, że uczestnik postępowania z przyczyn psychotycznych doprowadził do stanu uniemożliwiającego jego funkcjonowanie w rodzinie, a to stanowi właśnie o znacznym pogorszeniu stanu jego zdrowia psychicznego.

W tej sytuacji istniały podstawy odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).